

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

ΤΕΛΙΚΟ
A6-0272/2005

21.9.2005

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την αστική διάσταση στο πλαίσιο της διεύρυνσης
(2004/2258(INI))

Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης

Εισηγητής: Jean Marie Beaury

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	8
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ.....	13
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	17

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την αστική διάσταση στο πλαίσιο της διεύρυνσης
(2004/2258 (INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης και ειδικότερα τα άρθρα I-3, I-14, II-96, III-220, III-365, παράγραφος 3 και το άρθρο 8 του πρωτοκόλλου για την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκαν με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και τη Συνθήκη της Νίκαιας, και ειδικότερα τα άρθρα 158 και 159,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Απριλίου 2004 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για την τρίτη έκθεση για την οικονομική και κοινωνική συνοχή¹,
- έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής (COM (2004)0492 - 2004/0163(AVC)),
- έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (COM(2004)0495 - C6-0089/2004 - 2004/0167(COD)),
- έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ίδρυση Ταμείου Συνοχής (COM(2004)0494-2004/0166(AVC)),
- έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (COM(2004)0493 - C6-0090/2004 - 2004/0165(COD)),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «*Το αστικό ζήτημα: προσανατολισμοί για μια ευρωπαϊκή συζήτηση*» (COM(1997)0197),
- έχοντας υπόψη το Σχέδιο Ανάπτυξης του Κοινοτικού Χώρου (ΣΑΚΧ) που εγκρίθηκε στο Πότσδαμ το 1999 από το άτυπο Συμβούλιο Υπουργών Χωροταξίας,
- έχοντας υπόψη τη μελέτη του Οκτωβρίου 2004 «*National Urban policies in the European Union*» που συντάχθηκε κατόπιν αιτήματος της ολλανδικής Προεδρίας,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του άτυπου Συμβουλίου «*Χωροταξία*» της 29ης Νοεμβρίου 2004 στο Ρότερνταμ,

¹ Κείμενα εγκριθέντα στις 22.4.2004 P5_TA(2004)0368.

- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του άτυπου Συμβουλίου των υπουργών σχετικά με την περιφερειακή πολιτική και την εδαφική συνοχή στις 20 και 21 Μαΐου 2005 και την πρόθεσή του να συντάξει, έως το 2007, το έγγραφο με τίτλο «The Territorial State and Perspectives of the European Union» (Εδαφικό κράτος και προοπτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης),
 - έχοντας υπόψη τον «Ευρωπαϊκό Αστικό Χάρτη» που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης στις 18 Μαρτίου 1992 και τη «Νέα Χάρτα της Αθήνας» που υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πολεοδομών στη Λισαβόνα στις 20 Νοεμβρίου 2003,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης καθώς και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A6-0272/2005),
- A. εκτιμώντας ότι οι πόλεις και τα αστικά συγκροτήματα ή περιοχές συγκεντρώνουν το 78% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι αντιπροσωπεύουν:
- ένα χώρο όπου συγκεντρώνονται οι πιο πολυσύνθετες και ταυτόχρονα οι πιο συνηθισμένες προκλήσεις (κοινωνικός αποκλεισμός, χωρικός και εθνοτικός διαχωρισμός, έλλειψη κατοικιών, ανασφάλεια, ναρκωτικά, ρύπανση, μολυσμένα πρώην βιομηχανικά εδάφη, λαθρεμπόριο, ανεργία, έλλειψη ανταγωνιστικότητας, φτώχεια, δημογραφικές αλλαγές...)
 - ένα χώρο όπου οικοδομείται το μέλλον: πανεπιστήμια, κέντρα ερευνών...,
- B. εκτιμώντας ότι οι πόλεις και τα αστικά συγκροτήματα ή περιοχές συμπεριλαμβανομένων των πόλεων μικρού και μεσαίου μεγέθους, αποτελούν κρίσιμους παράγοντες της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης και της υλοποίησης των αναθεωρημένων στόχων της Λισαβόνας και του Γκέτεμποργκ,
- Γ. εκτιμώντας το μεγάλο χάσμα που υπάρχει όσον αφορά την αστική πολιτική μεταξύ των 25 κρατών μελών, ιδιαίτερα από το γεγονός της διεύρυνσης κατά 10 νέα κράτη μέλη τα οποία συχνά δεν έχουν σαφή και συνολική αστική πολιτική η οποία να ασκείται σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο,
- Δ. εκτιμώντας ότι η αστική πολιτική δεν αποτελεί μέρος των άμεσων αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αρμοδιότητα για τις πολιτικές που επηρεάζουν άμεσα τη βιώσιμη αστική ανάπτυξη: περιφερειακή πολιτική και πολιτική συνοχής, μεταφορές, περιβάλλον, απασχόληση και κοινωνικές υποθέσεις, έρευνα, εσωτερική αγορά, ανταγωνισμός.....,
- Ε. εκτιμώντας ότι οι πόλεις και τα αστικά συγκροτήματα ή περιοχές αποτελούν μέρος του περιφερειακού εδάφους, πράγμα που απαιτεί μια βιώσιμη αστική ανάπτυξη που πρέπει να πραγματοποιηθεί σε αρμονία με τις περιστατικές και τις γειτνιαζουσες αγροτικές ζώνες,
- Ζ. εκτιμώντας ότι οι προβληματικές των πόλεων και των αστικών συγκροτημάτων ή περιοχών συνεπάγονται ταυτόχρονα τη συμμετοχή των πολιτικών που είναι αρμόδιοι

για τη λήψη αποφάσεων, της κοινωνίας των πολιτών, των οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων και των περιφερειακών ομάδων συμφερόντων, περιλαμβανομένων των ενώσεων πόλεων και δήμων,

- H. εκτιμώντας ότι πρέπει να τεθεί τέλος στη διασπορά των μέσων με μη βιώσιμο τρόπο έχοντας μια σαφή και συνολική θεώρηση η οποία να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των προβληματικών,
- Θ. εκτιμώντας ότι η έννοια της βιώσιμης αστικής ανάπτυξης ορίζεται ως η συμβολή των πόλεων και των αστικών συγκροτημάτων ή περιοχών στην ανάπτυξη, την καινοτομία και την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή και άρα συνεπάγεται την πολεοδομική αναβάθμιση, για παράδειγμα την ανακαίνιση των υποδομών αστικών μεταφορών και αστικών κατοικιών, και ειδικότερα την αποκατάσταση των μεγάλων συγκροτημάτων προκατασκευασμένων κατοικιών,
1. είναι πεπεισμένο ότι οι πόλεις και τα αστικά συγκροτήματα ή περιοχές, ιδιαίτερα οι πόλεις μικρού και μεσαίου μεγέθους, έχουν να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο στην υλοποίηση των αναθεωρημένων στόχων της Λισαβόνας και του Γκέτεμποργκ·
 2. ζητεί την αναγνώριση γενικά της αστικής πολιτικής και ζητεί από τη Διάσκεψη των προέδρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να προτείνει τροποποίηση του Παραρτήματος VI του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις αρμοδιότητες της επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης η οποία θα εντάξει ρητά την αστική διάσταση, πέραν της «περιφερειακής πολιτικής και της πολιτικής συνοχής», στους στόχους και τις αρμοδιότητές της, λαμβάνοντας υπόψη τις εργασίες των άλλων ενδιαφερόμενων επιτροπών (μεταφορών, περιβάλλοντος, έρευνας, απασχόλησης και κοινωνικών υποθέσεων, εσωτερικής αγοράς, πολιτισμού, κλπ.) σε μια οριζόντια προοπτική·
 3. ζητεί από την Επιτροπή να προσανατολιστεί προς μια οριζόντια εφαρμογή της αστικής διάστασης και προς έναν συντονισμό μεταξύ των υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των οποίων το αντικείμενο συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με τα αστικά ζητήματα, όπως οι ΓΔ Περιφερειακής Πολιτικής, ΜΜΕ Επιχειρήσεων, Ανταγωνισμού, Μεταφορών, Ενέργειας, Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων και Έρευνας και Περιβάλλοντος, Παιδείας και Πολιτισμού, υιοθετώντας μια προσέγγιση που θα συνίσταται στον εντοπισμό των συγκεκριμένων προβλημάτων της αστικής πραγματικότητας σε κάθε τομέα δράσης και να υπογραμμίσει ταυτόχρονα τον θετικό αντίκτυπο των πολιτικών αυτών σε τοπικό επίπεδο· προτείνει ως εκ τούτου τη δημιουργία μιας διϋπηρεσιακής ομάδας εργασίας που θα εισακούεται στη διακομματική ομάδα «intergroupe Urban-logement» που έχει δημιουργηθεί στους κόλπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
 4. καλεί το Συμβούλιο να διοργανώνει ετήσια συνεδρίαση των υπουργών των κρατών μελών που είναι αρμόδιοι για την αστική πολιτική·
 5. ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αρχίσει, παράλληλα με τον κοινωνικό διάλογο και τον διάλογο των πολιτών «έναν εδαφικό διάλογο» που θα επιτρέψει στις διάφορες αρχές, τόσο τις περιφερειακές όσο και τις τοπικές και τις ενώσεις τους, να

συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις και στη λήψη αποφάσεων που αφορούν τις πολιτικές και τις δράσεις του αστικού τομέα και ιδιαίτερα στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής και της διαχείρισης των διαρθρωτικών ταμείων· παράλληλα, ζητεί να διοργανώνεται συνεδρίαση υψηλού επιπέδου πριν από κάθε εαρινή σύνοδο κορυφής, στην οποία θα συμμετέχουν, πέραν των παραγόντων του εδαφικού διαλόγου, υψηλόβαθμοι πολιτικοί εκπρόσωποι της προεδρίας του Συμβουλίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής των Περιφερειών (που θα εκπροσωπούν τις πόλεις και τα αστικά συγκροτήματα)·

6. Ζητεί από την Επιτροπή να αναπτύξει και να προτείνει πρότυπα και εργαλεία βιώσιμης αστικής ανάπτυξης προσβάσιμα σε όλες τις πόλεις και τα αστικά συγκροτήματα ή περιοχές:
 - i. απευθύνει έκκληση για την ανάπτυξη με σεβασμό στον πολύπλοκο χαρακτήρα της πραγματικότητας της ζωής στις αστικές περιοχές, την τακτική επικαιροποίηση και τη διάδοση των δεδομένων που θα επιτρέπουν μια καλύτερη αξιολόγηση της κατάστασης των πόλεων και των αστικών συγκροτημάτων ή περιοχών, καθώς και μια σημαντική στήριξη του προγράμματος AUDIT URBAIN·
 - ii. υπογραμμίζει τη σημασία της προώθησης της συνεργασίας μεταξύ των πόλεων και των αστικών συγκροτημάτων ή περιοχών με την επέκταση των ηλεκτρονικών και υλικών δικτύων εταιρικής συνεργασίας ανταλλαγής ορθών πρακτικών και εμπειριών αλλά επίσης και με κοινά προγράμματα που ενισχύουν τη διασυνοριακή, διαπεριφερειακή και διεθνική διάσταση·
 - iii. απευθύνει έκκληση για μια πραγματική και αποτελεσματική επικοινωνία χάρη σε προωθητικές δράσεις όπως τα συμπόσια·
 - iiii. ζητεί τη στήριξη των υφιστάμενων δικτύων που έχουν δημιουργηθεί από τις πόλεις, όπως τα «European Urban Knowledge Network», «Eurocities», καθώς και τη συνέχιση όσων θεσπίστηκαν από την Κοινότητα όπως το URB-ACT·
7. υπενθυμίζει ότι οι αναπτυξιακοί άξονες που αφορούν την αστική πολιτική, μετά τη διεύρυνση, χρειάζονται ακόμη ενίσχυση στο επίπεδο των νέων κρατών μελών και των περιφερειών, όπως η στέγαση και η αναβάθμιση των αστικών περιοχών, οι υποδομές, οι μεταφορές, ο τουρισμός, το περιβάλλον, η διάθεση των αποβλήτων, η υδροδότηση, ο πολιτισμός, η κατάρτιση, η εκπαίδευση, η κοινωνική μέριμνα και η υγεία·
8. ζητεί ως εκ τούτου από τις εθνικές κυβερνήσεις των κρατών μελών να εμβαθύνουν και να επισημοποιήσουν τον διάλογο με τις πόλεις και τις ενώσεις τους και να επιβάλουν τη στρατηγική και συμβουλευτική προσέγγιση στη χάραξη αστικής πολιτικής·
9. επιμένει στη σημασία της ανάπτυξης μιας ολοκληρωμένης χωρικής αστικής και θεματικής πολιτικής που θα έχει ανθρώπινη διάσταση, με τη δημιουργία ενός εγγράφου αναφοράς που θα περιέχει τις κατευθυντήριες γραμμές «ευρωπαϊκών αστικών προτύπων» όπως αναφέρεται στον Ευρωπαϊκό Αστικό Χάρτη του Συνεδρίου Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης·

10. ζητεί μέτρα για μεγαλύτερη συμμετοχή του κοινού στην εκπόνηση σχεδίων αναβάθμισης και ανάπτυξης για τις αστικές περιοχές, δεδομένου ότι αρκετά από τα προβλήματα προκαλούνται από τον ανεπαρκή διάλογο μεταξύ του κοινού και των πολιτικών εκπροσώπων·
11. αναγνωρίζει την αναγκαιότητα ενίσχυσης της εταιρικής σχέσης μεταξύ των αστικών και των αγροτικών χώρων, λαμβάνοντας υπόψη τις περιαστικές ζώνες που αναδύονται ανάμεσα στις πόλεις ή τα αστικά κέντρα και την ύπαιθρο, με τελικό στόχο την επίτευξη της εδαφικής συνοχής και της ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης·
12. τονίζει ότι θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στην αστική προοπτική του Στόχου 2 από οικονομική και εδαφική άποψη· θεωρεί ότι ένα σημαντικό μέρος αυτής της προοπτικής είναι η υγιής ανάπτυξη των αστικών περιοχών με προβλήματα που σχετίζονται με την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και τη ρύπανση του περιβάλλοντος·
13. υπερασπίζεται την ιδέα ότι τα διαρθρωτικά ταμεία και τα ταμεία συνοχής συμμετέχουν στη βιώσιμη αστική ανάπτυξη και επικροτεί την ένταξη της αστικής ανάπτυξης στα διαρθρωτικά ταμεία και τα ταμεία συνοχής· ζητεί, ωστόσο, από την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι η παρέμβαση στις πόλεις και στα αστικά συγκροτήματα ή περιοχές θα ενισχυθεί σε σχέση με την παρέμβαση που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό με μια σαφή επισήμανση της αστικής διάστασης στο πλαίσιο της έκθεσης στρατηγικής παρακολούθησης (άρθρα 27 και 28 της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής (COM(2004)0492) και τη θέσπιση μηχανισμού παρακολούθησης· καλεί την Επιτροπή να αποδώσει ιδιαίτερη προσοχή στο ρόλο των πόλεων κατά την κατάρτιση των εκθέσεων της σχετικά με τις επιπτώσεις της πολιτικής για τη συνοχή επί της υλοποίησης των αναθεωρημένων στόχων της ατζέντας της Λισαβόνας·
14. υποστηρίζει την άποψη ότι η στρατηγική για τα αστικά κέντρα οφείλει να λάβει υπόψη τις δημογραφικές ιδιαιτερότητες και την ποιότητα ζωής των ευρωπαϊκών πόλεων, προωθώντας ένα ευρύ φάσμα πολιτικών και δυνατοτήτων, στον σχεδιασμό των οποίων θα συμμετέχουν και οι γυναίκες, για τη δημιουργία ανθρωπίνων πόλεων (όσον αφορά τις μεταφορές, την οικονομική δραστηριότητα, το περιβάλλον, τη χωροταξία, την κοινωνική πολιτική, τη δημόσια υγεία, τη μεταναστευτική πολιτική, την κοινωνική ενσωμάτωση, τη στεγαστική πολιτική και την ασφάλεια)· φρονεί ότι στη διαμόρφωση της στρατηγικής αυτής η διάσταση του φύλου πρέπει να λαμβάνεται συστηματικά υπόψη·
15. καλεί τις τοπικές αρχές των αστικών ζωνών να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των γυναικών στη ζωή των πολιτών·
16. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ευρωπαϊκή εδαφική δομή

Το ευρωπαϊκό έδαφος χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη μιας μεγάλης ποικιλομορφίας ζωνών: αγροτικές, παράκτιες, νησιωτικές, ορεινές και έντονα αστικοποιημένες· οι τελευταίες χαρακτηρίζονται από μεγάλη πυκνότητα των πόλεων και των πολεοδομικών συγκροτημάτων.

Διαπιστώνουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία του ευρωπαϊκού πληθυσμού κατοικεί σε αστικές ζώνες. Οι ευρωπαϊκές πόλεις παραμένουν οι κατεξοχήν χώροι δημιουργίας πλούτου και το κέντρο της κοινωνικής και πολιτιστικής ανάπτυξης, όπως μαρτυρεί και η έλξη που ασκούν στους πληθυσμούς. Παράλληλα, είναι ο τόπος όπου συγκεντρώνονται πολυσύνθετα προβλήματα όπως η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, η κυκλοφοριακή συμφόρηση, τα προβλήματα στέγασης, η εγκληματικότητα και η τοξικομανία, καθώς και ο κοινωνικός αποκλεισμός, η μετανάστευση και η φτώχεια. Τέλος, το μεγαλύτερο μέρος των προκλήσεων που η κοινωνία οφείλει να αντιμετωπίσει συγκεντρώνονται στις αστικές ζώνες.

Έτσι, η επίλυση της εδαφικής ρήξης που αναπτύσσεται στις πόλεις της Ένωσης οφείλει να αποτελεί στόχο των ευρωπαϊκών πολιτικών, και πιο συγκεκριμένα της περιφερειακής πολιτικής.

Ευρωπαϊκή αρμοδιότητα

Η Ένωση, σύμφωνα με τη Συνθήκη, δεν έχει αρμοδιότητα να διαχειρίζεται μια συγκεκριμένη ευρωπαϊκή αστική πολιτική. Ωστόσο, αρκετές κοινοτικές πολιτικές έχουν άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις στις πόλεις. Με αυτή την έννοια, το αστικό θέμα αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη προσοχή στους κόλπους της περιφερειακής πολιτικής, στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων και των ταμείων συνοχής.

Ορισμένες χώρες υποστηρίζουν ότι η Ένωση δεν θα έπρεπε να λαμβάνει υπόψη τα ιδιαίτερα προβλήματα των πόλεων, ωστόσο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πάντοτε υποστήριξε την ύπαρξη μιας αστικής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Μετά τη διεύρυνση, η εδαφική ποικιλομορφία είναι τόσο έντονη, ώστε οι μόνες αποτελεσματικές προσεγγίσεις για την επίλυση των προβλημάτων είναι αυτές οι οποίες θα είναι διαφοροποιημένες και θα βασίζονται στον χώρο, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες των πόλεων. Αυτή η προσέγγιση απαιτεί έναν καλύτερο συντονισμό των διαφόρων πολιτικών σχετικά με την αστική διάσταση σε οριζόντιο και κάθετο επίπεδο, καθώς και μια ολοκληρωμένη αστική πολιτική, τόσο από θεματική όσο και από χωρική άποψη.

Ευρωπαϊκά προγράμματα υπέρ της αστικής ανάπτυξης

Στο πλαίσιο της περιφερειακής πολιτικής γνωρίζουμε δύο τύπους επιχειρησιακών μέτρων στην αστική διάσταση: τα άμεσα μέτρα της κοινοτικής πρωτοβουλίας URBAN και τα έμμεσα μέτρα των άλλων διαρθρωτικών ταμείων και των ταμείων συνοχής.

Το πρόγραμμα Urban και τα άλλα ευρωπαϊκά προγράμματα ευνοούν τη φυσική αποκατάσταση και την ανθρώπινη κατάρτιση στις πόλεις.

Το πρόγραμμα URBAN είναι μία από τις τέσσερις κοινοτικές πρωτοβουλίες, που δημιουργήθηκε για τη δημοσιονομική περίοδο 1994-1999 (URBAN I) και συνεχίστηκε την περίοδο 2000-2006 (URBAN II), με σκοπό να ενισχυθούν οι αστικές ζώνες που ήταν σε παρακμή. Αυτή η κοινοτική πρωτοβουλία χρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ. Όσον αφορά το URBAN II, είναι μια πρωτοβουλία μικρού μεγέθους, διότι δεν χρηματοδοτείται παρά μόνο με ένα σχετικά ισχνό κονδύλι της τάξεως των 739 εκατομμυρίων ευρώ. Στα παλαιά κράτη μέλη, έχουν επωφεληθεί από το πρόγραμμα 70 πόλεις, αριθμός που αντιπροσωπεύει 2,2 εκατομμύρια κατοίκους ήτοι έναν μέσο όρο 31.000 κατοίκων ανά πρόγραμμα.

Σύμφωνα με τη μεταρρύθμιση της περιφερειακής πολιτικής για την περίοδο 2007-2013, την οποία πρότεινε η Επιτροπή, το πρόγραμμα URBAN εξαφανίζεται ως συνέπεια της απλοποίησης και της ομαδοποίησης: το πνεύμα του θα ενσωματωθεί στους 3 στόχους της περιφερειακής πολιτικής. **Λαμβάνοντας υπόψη την επιτυχία της πρωτοβουλίας Urban και την αναγνώριση που κέρδισε από τους πολίτες**, η ομαδοποίηση που προτείνεται από την Επιτροπή οφείλει να επιτρέπει στις πόλεις να αποκομίζουν τα μέγιστα οφέλη από την προτεινόμενη απλοποίηση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει επομένως να μεριμνά, ώστε να διασφαλίζεται η συνέχεια της επιτυχίας της πρωτοβουλίας URBAN.

Άλλα συμπληρωματικά προγράμματα όπως το URBACT ή το AUDIT URBAN είναι χρήσιμα και απαραίτητα εργαλεία για την πληροφόρηση και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των ευρωπαϊκών πόλεων. Το URBACT είναι ένα δίκτυο εργασίας και ανταλλαγής εμπειριών μεταξύ των πόλεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με πληθυσμό 20.000 ή περισσότερων κατοίκων, οι οποίες διαχειρίζονται τα προγράμματα URBAN I και II. Από τα προγράμματα αυτά επωφελούνται περισσότερες από 400 πόλεις.

Το πρόγραμμα AUDIT URBAN είναι μία βάση στατιστικών δεδομένων 258 πόλεων μεσαίου και μεγάλου μεγέθους της ΕΕ των 27.

Νομοθετική πρόταση της Επιτροπής για τη μελλοντική περιφερειακή πολιτική την περίοδο 2007 έως 2013

Η πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής¹ αναγνωρίζει τη σημασία της αστικής διάστασης και της συμβολής των πόλεων, ιδίως των πόλεων μεσαίου μεγέθους, στην περιφερειακή ανάπτυξη (αιτιολογική σκέψη 13 και άρθρ. 3, παράγραφος 3). Για πρώτη φορά, η εκχώρηση αρμοδιοτήτων στις αστικές αρχές στο πλαίσιο της παρέμβασης των ταμείων για τους άξονες προτεραιότητας που αφορούν την αναβάθμιση των πόλεων (επιχειρησιακά προγράμματα χρηματοδοτούμενα από το ΕΤΠΑ, στόχοι σύγκλισης και ανταγωνιστικότητας) προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 41 και στο άρθρο 10, παράγραφος 1, σημείο α και στο άρθρο 36, παράγραφος 4, σημείο γ). Σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 3 του γενικού κανονισμού, τα κράτη μέλη θα παρουσιάσουν ένα στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς το οποίο θα επισημαίνει τη σχέση μεταξύ των κοινοτικών, των εθνικών και των περιφερειακών προτεραιοτήτων, όπου θα αναφέρουν τα μέτρα που προβλέπονται για την αστική αναβάθμιση. Αυτό το σημείο μπορεί να καθοριστεί σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, ανάλογα με το ταμείο και τον στόχο (άρθρα 34 και 36, παράγραφος 4 της πρότασης γενικού κανονισμού).

¹ COM (2004) 492

Επιπλέον, το άρθρο 8 της πρότασης κανονισμού ΕΤΠΑ¹ λαμβάνει υπόψη την εδαφική ιδιαιτερότητα της αστικής διάστασης προκειμένου να αντιμετωπίσει την ισχυρή συγκέντρωση οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών προβλημάτων στις αστικές περιοχές.

Όσον αφορά τον στόχο «Ανταγωνιστικότητα και απασχόληση», τα επιχειρησιακά προγράμματα οφείλουν να επικεντρώνουν τη βοήθειά τους στις περιοχές που αντιμετωπίζουν τα σοβαρότερα προβλήματα, ιδιαίτερα τις παρακμάζουσες αστικές και αγροτικές περιοχές καθώς και σε αυτές που εξαρτώνται από την αλιεία, σύμφωνα με το άρθρο 4 της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο².

Εφεξής, οι δύο άξονες του πεδίου εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 2 της πρότασης για την ίδρυση Ταμείου Συνοχής³ είναι το περιβάλλον και οι μεταφορές, ιδιαίτερα οι αστικές, σύμφωνα με το άρθρο 2 της πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου για την ίδρυση ταμείων συνοχής.

Οι ευρωπαϊκές πόλεις και οι περιφέρειές τους

Η πρόταση της Επιτροπής για τους κανονισμούς των διαρθρωτικών ταμείων και των ταμείων συνοχής για την περίοδο 2007-2013 οικοδομεί την αρχή της εταιρικής σχέσης ως μία από τις κατευθυντήριες αρχές της πολιτικής συνοχής. Η αρχή αυτή προάγει τη σταθερή και ισορροπημένη σχέση μεταξύ των διαφόρων επιπέδων: Επιτροπή, κράτος μέλος, περιφέρειες και τοπικές αρχές.

Η νέα πολιτική συνοχής λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι αστικές ζώνες θεωρούνται κινητήριες οικονομικές δυνάμεις και βασικά στοιχεία μιας περιφερειακής ανάπτυξης που πραγματοποιείται στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το γεγονός ότι άνω του 80% της οικονομικής δραστηριότητας ασκείται στις πόλεις καθιστά τις τοπικές αρχές κύριους εταίρους της περιφερειακής ανάπτυξης και της υλοποίησης των στρατηγικών της Λισαβόνας και του Γκέτεμποργκ.

Η σύνδεση της ανάπτυξης των περιφερειών και της ανάπτυξης των πόλεων είναι σαφής. Δεδομένου ότι οι πόλεις δεν είναι απομονωμένες σε μια περιοχή, αλλά αποτελούν μέρος της περιφέρειας, οι αστικές και οι αγροτικές ζώνες είναι αλληλοεξαρτώμενες. Οι ζώνες αυτές αποτελούν μαζί την κινητήρια δύναμη της οικονομίας της περιφέρειας. Στις δέκα νέες χώρες, η διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στις αγροτικές και τις αστικές ζώνες είναι πολύ έντονη και αν θέλουμε να φθάσουν σε μια οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, λαμβάνοντας υπόψη τις ιστορικές, πολιτιστικές, οικονομικές και εδαφικές ιδιαιτερότητες, οφείλουμε να αναπτύξουμε το σύνολο της επικράτειας.

Είναι λοιπόν εξαιρετικά σημαντικό να εντάξουμε την πόλη στον δικό της περιβάλλοντα χώρο και να αναπτυχθεί ταυτόχρονα η περιοχή στο σύνολό της. Ωστόσο, η ανάγκη της διαχείρισης του αστικού ζητήματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι ουσιώδης λόγω των πιθανών ανισορροπιών που θα συνεπαγόταν μία ενιαία διαχείριση σε εθνικό επίπεδο.

¹ COM (2004) 495

² COM (2004) 493

³ COM (2004) 494

Σύγκριση μεταξύ των πόλεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15 και αυτής των 27

Στην καρδιά της Ευρώπης των 15, βρίσκουμε αυτό που αποκαλούμε Πεντάγωνο, δηλαδή μία ζώνη που ενώνει το Λονδίνο, το Παρίσι, το Μιλάνο, το Βερολίνο και το Αμβούργο, που αντιπροσωπεύει μια μεγάλη οικονομική και πληθυσμιακή συγκέντρωση (41% του πληθυσμού της Ευρώπης των 15 και 32% στα 10 νέα κράτη μέλη). Το Πεντάγωνο αντιβαίνει στην έννοια της εδαφικής συνοχής που διατυπώνεται στη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, καθώς και στην πολυκεντρική ανάπτυξη. Η πολυκεντρική ανάπτυξη αποτελεί έναν από τους κύριους στόχους που ορίζονται στο ΣΑΚΧ (Σχέδιο Ανάπτυξης του Κοινοτικού Χώρου) και θεωρείται βιώσιμη στρατηγική και προτιμότερη από την όξυνση της δυαδικότητας μεταξύ κέντρου-περιφέρειας που αναπτύσσεται στην Ένωση.

Όσον αφορά τα 10 νέα κράτη μέλη, αυτά έχουν κοινά χαρακτηριστικά αλλά επίσης και διαφορές, και συνεπώς διακρίνουμε 2 ομάδες: τα μεσογειακά νησιά και τις πρώην κομμουνιστικές χώρες (όπου μπορούμε ακόμη να διαφοροποιήσουμε τις χώρες του πρώην κομμουνιστικού στρατοπέδου, της Βαλτικής θάλασσας και της πρώην Γιουγκοσλαβίας.)

Τα νέα κράτη μέλη δεν έχουν τόσο μεγάλες πόλεις όπως το Παρίσι ή το Λονδίνο αλλά κάθε χώρα έχει μια κύρια πόλη, την πρωτεύουσα, η οποία ακολουθείται από αρκετές πόλεις παρόμοιου μεγέθους. Η Πολωνία αντιπροσωπεύει ένα πολυκεντρικό μοντέλο, καθώς διαθέτει αρκετές μεγάλες πόλεις που έχουν τον ρόλο μεγάλων κέντρων.

Το ποσοστό του πληθυσμού που κατοικεί σε αστικές ζώνες είναι μεγαλύτερο από το ποσοστό του πληθυσμού που κατοικεί στην ύπαιθρο¹. Αυτή η διαφορά οφείλεται, εν μέρει τουλάχιστον, στην παλαιά ρωσική κομμουνιστική πολιτική συγκέντρωσης της βιομηχανίας στις αστικές ζώνες, η οποία προσείλκυε τον πληθυσμό των εργατών.

Ωστόσο, κατά την τελευταία δεκαετία, οι πόλεις γνώρισαν μια τάση μείωσης του πληθυσμού τους που οφειλόταν σε διάφορους λόγους, όπως το φαινόμενο της προαστιοποίησης, η παρακμή της βιομηχανίας, η εμφάνιση του τομέα των υπηρεσιών, καθώς και το γεγονός ότι η ζωή στις πόλεις είναι πολύ ακριβότερη σε σχέση με την ύπαιθρο, ενώ στην περίπτωση των χωρών της Βαλτικής, ένας λόγος ήταν και η μετανάστευση προς τις δυτικές χώρες, ιδιαίτερα προς τη Ρωσία. Το κατά κεφαλήν ακαθάριστο εισόδημα εκεί είναι πολύ χαμηλότερο σε σχέση με αυτό των δυτικών πόλεων.

Σε αντίθεση με τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες, τα νέα κράτη μέλη δεν έχουν μια πραγματική αστική πολιτική σε εθνικό επίπεδο –με εξαίρεση τη Σλοβενία και τη Μάλτα– ούτε σε περιφερειακό επίπεδο – με εξαίρεση την Εσθονία και τη Λιθουανία. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει αστική πολιτική, αλλά ότι αυτή ασκείται από τις τοπικές αρχές.

Όπως σε όλες τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, οι αρμοδιότητες των τοπικών αρχών σε θέματα αστικής πολιτικής είναι πολύ σημαντικές, ιδιαίτερα με την αυτονομία που διαθέτουν να καθορίζουν τις δικές τους προτεραιότητες.

Ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση των 15 ζητεί αύξηση των αρμοδιοτήτων των τοπικών αρχών και ενισχυμένη εταιρική σχέση με τον ιδιωτικό τομέα, τα πρώην σοσιαλιστικά κράτη

¹ Πληθυσμός που κατοικεί σε αστικές περιοχές: Μάλτα 91%, Κύπρος 68,8%, Λετονία 70%, Λιθουανία 66%, Εσθονία 67,5%, Τσεχική Δημοκρατία 63,6%, Ουγγαρία 64,9%, Πολωνία 61,8%, Σλοβακία 56,2%, Σλοβενία άνω του 50%.

αναγνωρίζουν ότι οι τοπικές αρχές τους δεν κατορθώνουν να διαχειριστούν από μόνες τους τα προβλήματα όπως η έλλειψη συντονισμού, ελέγχου και χρηματοδότησης. Εξάλλου, οι τοπικές αρχές των νέων κρατών μελών απευθύνουν σε σταθερή βάση έκκληση στον ιδιωτικό τομέα προκειμένου να καλυφθεί η έλλειψη χρηματοδότησης.

Οι διάφορες μελέτες δείχνουν ότι τα 10 νέα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη λάβει υπόψη τα αστικά προβλήματα, ιδιαίτερα τα κοινωνικά προβλήματα, όπως ο χωρικός διαχωρισμός, η εγκληματικότητα και η έλλειψη στέγης.

Επιπλέον, οι πόλεις αντιμετωπίζουν νέα φαινόμενα που δεν υπήρχαν κατά τη σοσιαλιστική εποχή, όπως η ανεργία ή η έλλειψη στέγης. Όσον αφορά την τελευταία, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να αξιοποιήσει τις εμπειρίες που απέκτησε προηγουμένως στις πόλεις της Δυτικής Ευρώπης, ιδιαίτερα στην πρώην Ανατολική Γερμανία.

Τα αστικά δίκτυα των 10 νέων κρατών μελών οφείλουν να ενταχθούν στο αστικό σύστημα του συνόλου του κοινοτικού εδάφους. Η δυνατότητα των πόλεων να έχουν πρόσβαση στις περιφέρειές τους, καθώς και αναμεταξύ τους, είναι ουσιώδης για την ανάπτυξη και την πρόοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

23.6.2005

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

προς την Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης

σχετικά με την αστική διάσταση στο πλαίσιο της διεύρυνσης
(2004/2258(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης: Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων καλεί την Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. καλεί τις τοπικές αρχές, ως εργοδότη γυναικών και ανδρών, να δίνουν το παράδειγμα με το να εγγυώνται ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών στα άτομα που προσλαμβάνουν σε όλους τους βαθμούς, μεριμνώντας να λαμβάνουν ίση αμοιβή για ίση εργασία και εξασφαλίζοντας ισότητα στον τομέα της επαγγελματικής επιμόρφωσης και στις θέσεις ευθύνης στις υψηλές βαθμίδες της ιεραρχίας·
2. υποστηρίζει την άποψη ότι η στρατηγική για τα αστικά κέντρα οφείλει να λάβει υπόψη τις δημογραφικές ιδιαιτερότητες και την ποιότητα ζωής των ευρωπαϊκών πόλεων, προωθώντας ένα ευρύ φάσμα πολιτικών και δυνατοτήτων, στον σχεδιασμό των οποίων θα συμμετέχουν και οι γυναίκες, για τη δημιουργία ανθρωπίνων πόλεων (όσον αφορά τις μεταφορές, την οικονομική δραστηριότητα, το περιβάλλον, τη χωροταξία, την κοινωνική πολιτική, τη δημόσια υγεία, την μεταναστευτική πολιτική, την κοινωνική ενσωμάτωση, τη στεγαστική πολιτική και την ασφάλεια)· φρονεί ότι στη διαμόρφωση της στρατηγικής αυτής η διάσταση του φύλου πρέπει να λαμβάνεται συστηματικά υπόψη·
3. καλεί τα κράτη μέλη, τις περιφερειακές και τοπικές αρχές καθώς και τις επιχειρήσεις, τους κοινωνικούς εταίρους και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στις υποδομές αλλά και σε καινοτόμες πολιτικές που αποσκοπούν στην αποτροπή του κοινωνικού αποκλεισμού που πλήττει τις ευπαθείς πληθυσμιακές ομάδες, ιδίως τις γυναίκες χαμηλών εισοδημάτων, τις ηλικιωμένες, τις μετανάστριες και τις γυναίκες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες στις μεγαλουπόλεις·
4. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει, σε σχέση με τις ίσες ευκαιρίες και τις κοινωνικές πτυχές

στο πλαίσιο της πρόσφατης και των προσεχών διευρύνσεων, τα εξής θέματα ως τις πλέον πιεστικές νέες αστικές προκλήσεις: τη δημιουργία ευκαιριών για τη μειονεκτούσα νεολαία των αστικών κέντρων και τα παιδιά του δρόμου· τη σχετική και την απόλυτη φτώχεια καθώς και τη φτώχεια των παιδιών στο αστικό περιβάλλον· την ενθάρρυνση της αναδυόμενης κοινωνίας των πολιτών, (χάρης π.χ. στα συνοικιακά φόρουμ)· την ενθάρρυνση της συμμετοχής των πολιτών στη διαχείριση των κοινών, ιδίως μέσω της ψηφιακής δημοκρατίας·

5. καλεί τις τοπικές αρχές των αστικών ζωνών να θεσπίσουν σύστημα που θα επιτρέψει να ζητείται η γνώμη των γυναικών όσον αφορά τις ειδικές ανάγκες και προτεραιότητές τους, και να λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες αυτές στο πλαίσιο των σχεδίων δράσης τους υπέρ της ισότητας των φύλων καθώς και στην οργάνωση της ζωής των πολιτών·
6. καλεί τις τοπικές αρχές των αστικών ζωνών να λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες των γυναικών κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού τους και να θεσπίσουν σύστημα με βάση την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου στον προϋπολογισμό·
7. καλεί τα κράτη μέλη και τις τοπικές αρχές να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας, προωθώντας εκστρατείες για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης στο θέμα αυτό και δημιουργώντας δομές για την παροχή βοήθειας προς τις γυναίκες που είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας, εξασφαλίζοντας έτσι την ψυχολογική τους υποστήριξη και την παρακολούθηση της εξέλιξής τους·
8. καλεί τις τοπικές αρχές των αστικών ζωνών να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των γυναικών στη ζωή των πολιτών·
9. λαμβάνοντας υπόψη ότι το URBAN II (2000-2006) οδεύει προς το τέλος του, καλεί την Επιτροπή, στη νέα προγραμματική περίοδο, να λάβει υπόψη την πολιτική υπέρ των γυναικών, ιδίως με τα νέα δεδομένα της πρόσφατης διεύρυνσης, προκειμένου να εξασφαλίσει αποτελεσματικότερο συντονισμό με τις άλλες κοινοτικές πρωτοβουλίες που σχετίζονται με τις αστικές περιοχές (όπως το EQUAL ή το πρόγραμμα κοινής δράσης για την κοινοτική στρατηγική υπέρ της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών), και να συμπεριλάβει εκ νέου στις προτεραιότητες των κατευθυντηρίων γραμμών του νέου προγράμματος την προαγωγή των ίσων ευκαιριών και τη δημιουργία προϋποθέσεων που θα επιτρέπουν στους εργαζόμενους να εναρμονίζουν την οικογενειακή με την επαγγελματική ζωή·
10. καλεί τις εθνικές, τοπικές και ιδιωτικές αρχές διαχείρισης των προγραμμάτων να προωθήσουν την ανάπτυξη μαζικών μεταφορών που λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη για γρήγορη, ασφαλή και ευέλικτη κινητικότητα των κατοίκων των πόλεων σύμφωνα με τις καθημερινές τους ανάγκες, μέτρα τα οποία θα πρέπει πρωτίστως να διευκολύνουν τις γυναίκες λόγω των αυξημένων μετακινήσεων που τους επιβάλλει η ανάγκη συνδυασμού επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής·
11. καλεί το ευρωπαϊκό δίκτυο για την ανταλλαγή εμπειριών (URBACT), στα πλαίσια της ανταλλαγής ορθών πρακτικών και εμπειριών μεταξύ των ευρωπαϊκών πόλεων, να μελετήσει ιδιαίτερα τα προβλήματα των πόλεων στις νέες χώρες της διεύρυνσης, να συμπεριλάβει τη διάσταση του φύλου σε όλους τους πυλώνες δράσης και να προωθήσει

τη συνεργασία με ευρωπαϊκά δίκτυα αστικών περιοχών, όπως π.χ. Eurocities, και με διεθνείς οργανισμούς, όπως π.χ. το πρόγραμμα UN-HABITAT των Ηνωμένων Εθνών.

12. φρονεί ότι ο αστικός σχεδιασμός πρέπει να προσανατολισθεί προς μια αλλαγή νοοτροπίας για την επίλυση των προβλημάτων στέγασης και καταυλισμού των αστικών κοινοτήτων Ρομά (αποκλεισμός, κατοικίες χαμηλής ποιότητας, υγειονομικοί κίνδυνοι λόγω μόλυνσης).

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Η αστική διάσταση στο πλαίσιο της διεύρυνσης
Αριθμός διαδικασίας	2004/2258(INI)
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας	REGI
Γνωμοδοτική επιτροπή Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	FEMM 13.1.2005
Ενισχυμένη συνεργασία	όχι
Συντάκτρια γνωμοδότησης Ημερομηνία ορισμού	Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου 25.1.2005
Εξέταση στην επιτροπή	26.5.2005 21.6.2005
Ημερομηνία έγκρισης των προτάσεων	21.6.2005
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	υπέρ: 24 κατά: 0 αποχές: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Edite Estrela, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Anneli Jäätteenmäki, Livia Járóka, Piia-Noora Kauppi, Urszula Krupa, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Doris Pack, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Raúl Romeva i Rueda, Amalia Sartori, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Anna Hedh
Αναπληρωτές (άρθρο 178, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	María del Pilar Ayuso González

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Η αστική διάσταση στο πλαίσιο της διεύρυνσης	
Αριθ. διαδικασίας	2004/2258(INI)	
Κανονιστική βάση	άρθρο 45	
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας Ημερομηνία αναγγελίας στην ολομέλεια της έγκρισης εκπόνησης	REGI 13.1.2005	
Γνωμοδοτική(ές) επιτροπή(ες) Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	FEMM 13.1.2005	
Αποφάσισε να μη γνωμοδοτήσει Ημερομηνία της απόφασης		
Ενισχυμένη συνεργασία Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια		
Πρόταση/Προτάσεις ψηφίσματος που περιέχεται/ονται στην έκθεση		
Εισηγητής(ές) Ημερομηνία ορισμού	Jean Marie Beaupuy 19.1.2005	
Εισηγητής(ές) που αντικαταστάθηκε(καν)		
Εξέταση στην επιτροπή	21.4.2005 15.6.2005	
Ημερομηνία έγκρισης	13.9.2005	
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	υπέρ: 44 κατά: 1 αποχές: 0	
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Σταύρος Αρναουτάκης, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Graham Booth, Bernadette Bourzai, Bairbre de Brún, Giovanni Claudio Fava, Gerardo Galeote Quecedo, Iratxe García Pérez, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Marian Harkin, Κωνσταντίνος Χατζηδάκης, Jim Higgins, Alain Hutchinson, Carlos José Iturgaiz Angulo, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Jamila Madeira, Γιαννάκης Μάτσης, Miroslav Mikolášik, Francesco Musotto, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Elisabeth Schroedter, Alyn Smith, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Margie Sudre, Κυριάκος Τριανταφυλλίδης, Vladimír Železný	
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Mojca Drčar Murko, Richard Falbr, Riitta Myller, Mirosław Mariusz Piotrowski, Toomas Savi, László Surján, Thomas Ulmer, Paavo Väyrynen	
Αναπληρωτές (άρθρο 178, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία		
Ημερομηνία κατάθεσης – Α[6]	21.9.2005	A6-0272/2005